

Beje márc. 2^{án} 1848.

K 573/908.

Kedves Jánosom! (egy fél levéllel adódod vagyot,
az ugyan nálam nem újság hogy adós legyek mind,
arálat a hol lehet leirtatnom kassaiasomat, mint ime
irányodban is jelenleg. Nem igazság ugyan hogy két
het pihenésen meg veled a postabér, hanem hiszen
add vissza a költséget én győztem fogadom)

Mindön leveleket kaptam, és meglepő ölelés edes:
"hőcsillagok röpkednek a fagyos égben" most pedig megüsz
kardai sár kasak maintra, havunk elolvadt, virított
megjött. Nem gondoltod úgy mi az iszonyú kövestermék
sül ki ez elölményből? Ház barátság csak az: hogy hó után
sár, sár után porot is lesz, a tavasz "horvánt lengve" (Salyán
Gy.) és én aprili 10-én körül Pesten leszek. Erre a nyugom
Jánoska? Nem driső dolgot lenne akkor veled is ott lenni! hogy
ha már kereső kellünk öleli egymást, karjaink is sejtet az.
Hogy ne csak "hittint de testiint szemével" is egymással jöl
lanshassunk. Áronban én Péterem meg nem állapodom, hova
megyek meylárod alatt.

Igazad van édes barátságom, mindön el nem tudod
gondolni mi csinálod én magamban füstös kobámban? Én ma
gam is alig tudtam ezt megmondani neked. Jöves peres gondola
szóval vesződök; barátságom ugyan lehetne a világra is felülből
ha akarnám; de nekem nem kell; saját sűrűségemmel boldogság az csak
mi igazán boldogságát lehetne nevérem. Tima csak elhívás, ad;
Vedd hozzá meg, az hogy zinnaleu bejeg, vagy legalább bejeges vagyot,
Anyám nezeim, nyugodjat! igaz horán alkalmat aratóban, ally borim,
hogy én, első zinnaleu, nem ösmérem; csak homály álomremi sejtelen az
mi róla lehetne bit, és nem több; meg az sem tudom valólagból van
e, vagy csak a leírásból, melyet győztem-Éronban hallt, maradt meg
Nekem is ezen győztem bejegése van hajlatlan, Köthözöt veis röjöt,
lansárdig is életvitálat lep meg. Ne gondold, hogy ez a német
"Welschmerz" hevenen, én utálom a megleskedés, de iszonyú nagy
komolyan kerittem már agyontörésről gondolkodni. És én ezt nem
saron Jeumi nagy dolgot, a mi nem tessit eldobjat magunkból
Éreim nötámi nem melek. Vedd hozzá meg hogy az emberben ez
ez valasztom, kipri sárám, mivel hogy én sem tanisó jeui kaplan nem

voltam, hanem egyjére passz' lettem, egyjegyig dühös elleneségem,
Nekem van erőm erehrel küzdeni, de míg is bannalmak volt veis
qinál; Laid az kétfélelts is: im nekem hogy Petőfi szassz raim;
és erőmök hogy ezt or néhül lesi invé neki, - men örömi seah
megkerem; - invé, mondau, neki, fajdalmasan aulivien hogy illyen mi vó,
leu feltes; imé is van válasza: "Hát se are gondolat hogy aú"
haragzou vagy az nekis élet is vid? ne képedj illyen maga"
san a levegőbe men megfújil a vétönyid --" nem commenat'
gasou e havatar. Te se ségy omül köbbé előise emlisés, hadd aludjél
el az egyr nyomonis plezkaistoria.

Hgy, tehát nem állapostam meg Pesten, győzgulni,
vagy legalább enyhülni, elforválni aharot; pár hónapra elmeget 'Gv'
felekerge, a hysis eides Jánoskain megleken hogy sordig nem invé
neked, veis is duso dolg leuue Pesten talaltornunk? ness hysis
megadald, és ráindij fel ha tehes Pestre! Kezvedis mulasnik oss
pár napot, és - és bizony boldog leuuek vedel az alatt.

En' jelenty mino mondau a siindésrel venirdou,
arombau er nem egyreu népies modorban törénik, invétt korior
metamorphosia hysis, mythologiai dolgok leznot, néhol emelle.
desseu másuss alansabb jári nyulau és modorban. Hoggan fog
molyaia is rinirmi az egyr: míg magam ten tudou.

Hancu góghuk a fronroti röleszerül. a rap.
lonak és is öröness lelek egy kölegéise, s mindarotas, melyek
fejen és orou fejegetekel mula tesedekhu, hysisen aláivrom. Aron
han, barásou, engam, igazsaj hysis, azak félig tehes képsél.
török mondani, tinereu jelbauil, a mis öpvesen issau, sordal
köbb leuue mindnyelore mind efmie sehinve a nemnépies
min a népies; és laiou hogy er jövöre is, ily marad, men
beblátem aron melancholias gondolasot, melyek jolgor elfoz.
Caljak letreues, erusan is illyen nem-népiesen fognat köimül
ni; s meglekes hogy e seieu jollal tevesebbes, fogot és
adhasni, min solum felsesed. Legfölebb háis képregeim vó
tehesne ily nevesseu, de are is, ha moss oráiu, hysis más.
fejen oráiu, men aukat vagy veis minden invétt, mino
népies; En' are igaz veis fajdalmasan öröu hogy a képrek
ninus ivodalma, ha azak a ponyva terméris nem arazut ily
nevesni, s és himondou nyulau, hogy elved engeimel vagy
is onyáiu a sievdel a mondostatra nére solum egyreu,

minden korasabb fejfezés névről én is kimondtam
hogy ily vérből és modorban inni, a népe hasni, nem
engedni alvegni azon ~~néphimnusz~~ nyelvisméret, melyek mind
mondod; az a nép melyek kaross meg, közelességül ne.
Sem; hiszen én más kétséssel is a nép embere vagyok
annak növelésére, fölszaporítására és boldogulására eszük
sem fél; hat mondom kevesebbet ne adhat, minő gondó-
lod.

Nem tudom hol veszed azon gondolatot: hogy
Arona is ibolyád orvult, fogadta; + ezent nem a fieme
lehetne méire is valódi bírálója hanem a nép, melyből
is melynek inas, tehát az eredeti népmesét irásaitól nincs
szóló viszálykodni. Meglehet nyíltan hogy ily járásal minő
én; egy dert affonyom inas az év elején: dolgozik ő az
igaz az Életréjébe, de nincs benne közöns, messziből
szíves ránsorokkal jár a kérés bejegyzni; Meglehet mon-
dom, hogy Práid is nagy szűz egyrés salondaiminás
de a néprőlönök ezzel nem szabad gondolni; az is az
rája, dolgozál eredeti népmesét, ne félj hogy szóló lesi meg
bánsó, hogy era sévő; Hogy a Práid Goldnál is jobb
volna, a maga nemében komisszió, az meg sem hiszem, én
sírabb zreném Toló alá' inni a neves. Mi értes az
eredeti népmesét alán? Az-e hogy compositiója is meséje
is a magadé legyen? Hogy azek félbezőrd a népiől hallom,
has? Ily gondolom az első éred; lehet is az, messziből
népdal, mért ne népmesét? aromban nem is az a gondó-
lalom van: meséltemi magamnak, és lidolyorni aron
szíves népiesen; igaz hogy a nép nem venne igaz, de
más éntőben újonnan venne; és meg lenne meg is a hasni;
más oldalról azok hit a néppel érintkezésbe ninszenek, az
nem öfmerik, hájra kapnának költészetek, megösmenék saját
sajó gondolkodás-művés, lettes, onomias, bánsái, forrásai saját
s lenne igaz meg jár ki volnfeves éreim éránsa és meg
üzrené. Messz az igaz a néprőlönöknek öröge kettős:
emelni a népet fölfelé; édesgetni a nagyobbakat hozzá
lefelé. Aromban félre a theoriával, írjunk az előbb

fog lemmi; s' en a mennyis sekeret, aunkat seves' or
öruumel felajantou magamas. Arsan mi gondola:
nem jo volna-e az igy issa dolgora egyen akmak
hi elözo furesentus? Inkább ijjal marassanik az
iranyra mellet arant, mintha laporban, vagy munka
unk kös eljoiva leune. Hisz, arsan másodzo, öpfes min-
kaint kös ou leune kütoiválva.

Igy bejelzesek eu uelid eides barasom a
néplöhizretöl, s meglehet honaporig sem fogok egy leu-
a' imi, ma Priesnitz minden ideje a'ronniat lefog-
leho az embernek virivas, ferdés, irradis járdulés és
dolgozasissal, (estis phisikai dolgoras iset. hi e'orog-
ban jöt eligarodmuk uak zemely egyen le' usan
lehetne; lásd minden oda musas hogy nered apil
körepe Pestre keeleue jöunöd; s eu várom is hogy
eljöz, aronban ha nem jöunél usasit, Pestöfikor
vagy bakos Juriker pás for, neredu trimerve; aron
is neredu leveles, melly magad helyen legalább Pesten
vájjon, ha nem jöunél. -

A mi ledis Manas ilen; eu Zingem
elhirum hogy hibás az ilysei felfogás min eu
felfogásom; surháim ugyan menseni is vedelmerni
a dolgora, de hogy papis is itoi ne vespereset, ei
igen zrelmesnek le léssassam leuni Maniskámba ^{inkább}
hallgasol.

Uini hi eu köntöben eides barasom sem
pénres sem neu pénres zrelum, egyidöl vagyot
körelesen, eroraén nem ihatom ort; nöu nödes
üdvörlé; - hanem keheue magam felfogom ort, hoda
véreü tegeü is minden surculusaidtal. Usen a'ldja
meg munkayagororás! Ohajja zivéböt

zgarberáid
Foupaallukéü
7